

[Valdemar Sørensen.]

en Henvisning til, at Statsbudgettet nu nærmede sig Milliarden. Stillet over for et saa formidabelt Tal er det naturligvis klart, at ogsaa vi andre meget tydeligt ser, at man, som Forholdene har udviklet sig, maa holde med den højtærede Minister i, at Statskassen maa værne de Indtægter, den har.

Men jeg kan ikke lade være med at tænke paa det Forhold, at Statens Varebeskatning: Tolden, Forbrugsafgifterne og øvrige indirekte Afgifter, vil i 1942—43 antagelig beløbe sig til noget over Halvdelen af den Milliard, vi ser saa skræmt paa i Forbindelse med Budgettets Forhøjelse. Disse godt 500 Mill. Kr. i Forbrugsafgifter af alle Slags er imidlertid ikke nogen Maalestok for, hvad det koster Befolkningen at have dem, for en meget væsentlig Del af de Byrder, der her er lagt paa Varerne, forhøjes og fordobles i mangfoldige Tilfælde gennem Omsætning, gennem Avance; den Beskatning, Befolkningen skal bære af denne Del af Statens Indtægter, vil jeg antage nærmest beløber sig til 75 pCt. af de 1 000 Mill. Kr., vi regner Statsbudgettet til nu. Det er dog en antagelig Ting, og det gør mig ligesom forrige ærede Talere overbevist om, at nogen Forhøjelse, nogen Stramning trænger denne Lovgivning virkelig ikke til. Skulde man sige noget, synes jeg, det maa være det, at man fra alle Sider maa bestræbe sig for i hvert Tilfælde ikke at gøre den værre, end den er.

Der er nævnt her en enkelt lille Ting i § 36 om Chokoladebestemmelserne, nemlig Forhøjelsen af Tillægget til Prisen fra 20 til 30 pCt., noget som ser meget uskyldigt ud, men som dog betyder en ikke lille Forhøjelse af Priserne. Jeg kan ikke se Berettigelsen i det. Jeg har fundet nogle Bemærkninger om, at det skal ligesom afbalancere Forholdet imellem Priserne paa indenlandske Fabrikater og importerede. Det vil med andre Ord sige, at man efterhaanden har faaet de daarligere og daarligere indenlandske Varer op paa en saa høj Pris, at de ikke mere kan konkurrere med Importen, der heller ikke er blevet billigere, og saa skal vi igen forhøje for at afbalancere dette Forhold. Det finder jeg i høj Grad betænkeligt, og jeg vil meget bede om, at man i et Udvalg kan faa nærmere begrundet Nødvendigheden af den Forhøjelse, der her finder Sted.

Jeg vil ligeledes sige, at selv om vi fra alle Sider er enige om, at den højtærede Finansminister skal have sine Penge, er det ikke ligegyldigt, paa hvilken Maade de kommer ind, og dér vil jeg ikke nøjes med

at gentage, hvad tidligere ærede Talere sukkende har sagt om Omsætningsafgiften, men jeg vil spørge den højtærede Finansminister, om Forholdet virkelig skulde være det, at baade Regering og Rigsdag skulde udstede en Falliterklæring med Hensyn til Muligheden af at forandre denne Afgift i mere fornuftig Retning, end den i Øjeblikket har. Det kan ikke skjules, at saadan som Omsætningsafgiften i Øjeblikket virker med de 10 pCt. uden Hensyn til, hvilke Varer det er, er der i Virkeligheden lagt en uhyre større Skat paa de daarligste Varer i Forbruget, og efterhaanden har de daarligste Varer i Forbruget bredt sig til større og større Kredse, og saa faar denne Beskatning en Tyngde, man skulde se om man ikke kunde lempe paa visse Maader.

Jeg ved nok, at man ved tidligere Lejligheder har sagt, at det var umuligt at forandre denne Afgift. Jeg har ogsaa hørt, at man, naar det ved tidligere Behandlinger fra anden Side er foreslaaet dog at gaa til en Graduering, har sagt, at dette ikke lod sig gøre, fordi det var umuligt at føre Kontrol, hvis man skulde have forskellige Skattesatser paa forskellige Varer for Eksempel inden for Manufakturbranchen. Jeg lægger ikke megen Vægt paa denne Tale. Mange Steder har man forskellige Satser, uden at det skader noget. Den komplicerede Beskatning, vi har med Chokolade, Spirituosa og meget andet, gør, at vi maa føre en Kontrol, der er lige saa slem og lige saa vanskelig at føre som en Kontrol med Omsætningen paa Manufakturvarer, hvis den blev ordnet noget mere fornuftigt, end den i Øjeblikket er.

Jeg synes derfor, at man endnu en Gang skulde prøve paa at finde en Graduering; bedst var det at ophæve Skatten for Børnetøj og Arbejdstøj og saa i øvrigt graduere Skatten paa alt andet Tøj, saa man fik, hvad der forekommer mig meget rimeligt under de Forhold, vi lever under, en stærkt forhøjet Luksusbeskatning paa det Forbrug, der virkelig er Luksus. Jeg tænker navnlig paa det stedse stigende, bekostelige Forbrug af Pelsværk ligesom paa det store Forbrug af Tæppestoffer; der er ikke nogen Mening i, at en almindelig Overall til Arbejdsbrug skal beskattes med samme Procent som dyre Tæpper eller dyre Persianerpelse.

Efter min Mening burde man altsaa undersøge, om det ikke var muligt at komme til en Graduering, der kunde virke paa samme Maade som den, vi i øvrigt paalægger indirekte Afgifter, Toldafgifter, og fastsætte Procenter af Værdien, saaledes som vi altid bestræber os for at gøre det. Jeg tror ikke,